

Online Ovi 2. hét: 2021. március 16 - 19

A hét témája: „Éled a természet”

A víz és a föld kapcsolata.

Külső világ tevékeny megismerése:

Miből tudjuk, hogy tavasz van? Menjünk ki a szabadba és figyeljünk.

- ❖ Megfigyelés: “Rügyező ág” - beszéljenek a tavaszról, a természetben történő változásokról, egyszerű dolgokról, amelyek a gyerekekhez közel állnak. (Pl. Melegebb az idő, vékonyabban öltözködünk, az állatok előbújnak téli vackaikból, visszatérnek a vándormadarak, a természet újra feléled, visszatér az élet, a zsongás.)

- ❖ Beszélgessenek az időjárásról (felhők, nap, csapadék, szél, hőmérséklet).

- ❖ Nézzenek rá a növényekre a földön. Mi hajt, mi bújik ki? (virág, évelővirág, fű, hagymás virágok...)
- ❖ Nézzék meg a cserjéket, fákat. Milyen változást tapasztalnak? (rügy, virág, levél)
- ❖ Figyeljék meg megjelentek-e már a rovarok? (hangya, katicabogár, bodobács, lepke...)

Kertészkedjen a család közösen. Lehet a gyermek/gyermekek számára külön parcellát kijelölni, amit csak ő/ők művel meg. (Saját, kisméretű kerti szerszámokkal jobban felkelthetik az érdeklődésüket.) Balkonládával, virágcséréppel, néhány liter termőfölddel is megoldható a saját kiskert.

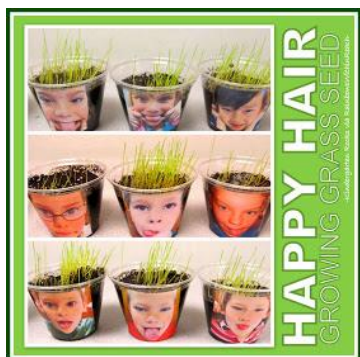

Sétáljanak, kiránduljanak sokat a természetben, hogy a gyermekek megtapasztaljanak mindent a maga valóságában: másszon fára, hemperegjen a fűben, dobáljon kavicsot a vízbe, vizsgálja meg a hangyákat a fatörzsön, reptessen az ujján katicát!

Mindezek közben tanítsák meg arra is, hogy ne bántsa a kis élőlényeket, ne tépje le minden virágot, ne tördelje a fák ágait!

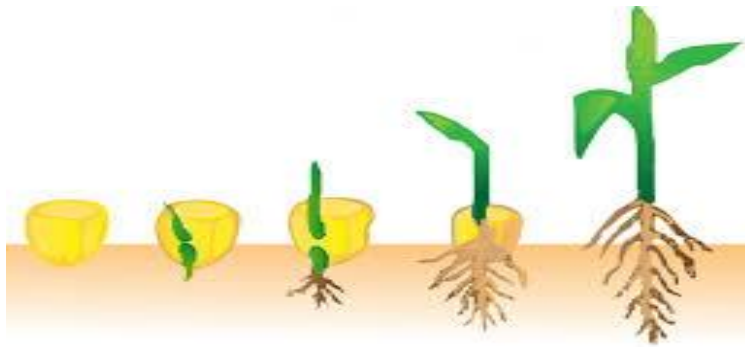
Tevékenységek:

Vessünk fűmagot a gyermekek fényképével ellátott cserépbe! Vagy készíthetünk fűfejet, amelyen megfigyelhetjük, hogyan lesznek a kis magból fűszálak.

Csíráztatást, hajtatast otthon a szobában is végezhetünk. (pl. tegyük egy gyümölcsfaágat vízbe és figyeljük meg mi fog történni. Különböző terményeket (pl. bab, kukorica, borsó) tegyük nedves vatta közé és kövessük figyelemmel.

Készítsünk kis palántákat és gondozzuk, locsoljuk.

Ha kirándultok, vagy csak sétáltok érdemes magatokkal vinni egy nagyítót is. Figyeljétek meg ezen keresztül a növényeket és a közöttük mozgó kis bogarakat, gilisztákat! Meg tudjátok számolni mennyi lába, vagy mennyi pöttye van?

Mivel a vírus sajnos még mindig jelen van, ezért fontos beszélnünk a higiénia, a víz, a kézmosás fontosságáról minden tevékenység, játék után! Beszéljük meg mennyi baktérium, kosz tapad meg a kezünkön! Mire kell odafigyelni!

www.khuljopenakr.net

A víz létfontosságú:

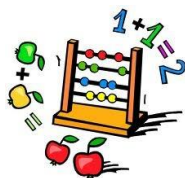

A víz és a föld kapcsolata témánál sok érdekesség található, amiről lehet beszélgetni, és ismereteket szerezni. Igazán érdekes és ehhez kapcsolható téma a VÍZ KÖRFÖRGÁSA. A VÍZ fontossága az életünk során:

Miért fontos a víz minden élőlény számára? Hogyan jut el mindenhová? Mi történik az esővel, miután földet ér? Számptalan érdekes kérdés! Hasznos lehet ebben a témában a gyerekeknek szóló videót megnézni- s el is lehet játszani:

<https://www.youtube.com/watch?v=JdxvofRKjQs>

Matematika:

Sorozataalkotás:

Halmaz alkotás: /Csoportosítások/

Búza, bab, kukorica, tökmagok összekeverve egy tálban.

Válogatás:

- fajtájuk,
- alakjuk, (gömbölyű-lapos/lapított, kör-ovális-háromszög)
- színük,
- méretük (kicsi, nagy, ugyanakkora)
- mennyiség (ezt előre össze kell készíteni, hogy számlálás után össze lehessen hasonlítani: több-kevesebb-ugyanannyi) szerint.

Használhatunk csak babszemeket, de több fajtát!

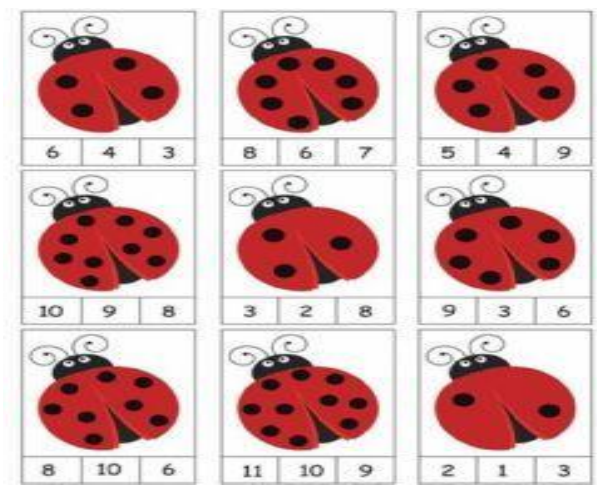
Magok válogatása: legkisebb, legnagyobb

-Különböző növények (fa, cserje) rügyeit is hasonlóképpen össze lehet hasonlítani. Igaz ez nehezebb feladat. Ezért igyekezzünk látványosan különböző rügyező ágakat választani, hogy jól meg tudják érteni a feladatot. Például: vadgesztenye, jegenyenyár, aranycserje/-fa, gyümölcsfaágak.

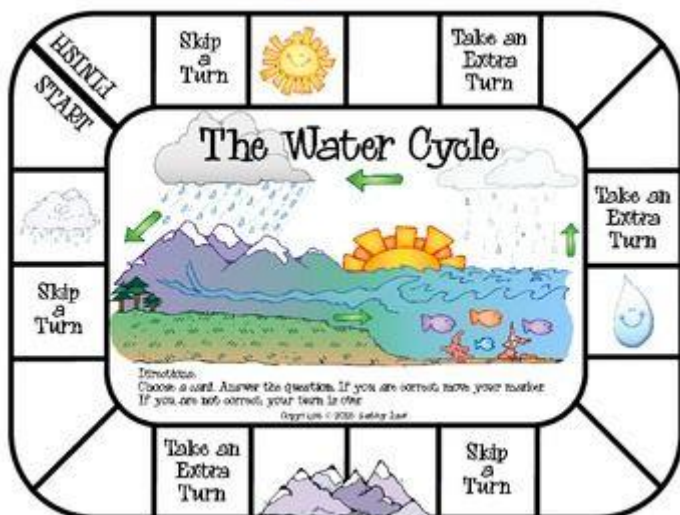
Úrtartalom mérése: - kísérletek vízzel, ételfestékekkel, víz színezése, olaj és víz elegye stb.

-Számold meg a katicák pöttyeit. Melyiknek van több, melyiknek kevesebb? Állítsd sorba őket, a legkevesebb pöttyűtől a legtöbb pöttyűig.

Készíthetünk saját társasjátékot, melyben találunk ki feladatokat az egyes mezőkre. Kiválóan jó a társasjáték szabályainak gyakorlásához, dobókocka pöttyök felismeréséhez, számláláshoz, síkbeli tájékozódáshoz (lépj előre, lépj vissza stb)

Rajzolás, mintázás, festés, kézimunka:

Ezek a gyönyörű virágok ujjlenyomatokból készültek. Ha jól megfigyelitek, a kis ujjnyomok egy függőleges vonal mentén sorakoznak, ennek megalkotása pedig nem is olyan könnyű feladat! De a végeredmény mindenért kárpótol! Kisebbeknek inkább rajzolatok egy kör formát, és abba nyomkodják a kis ujjukat kedvük szerint.

KRÓKUSZ

Háttér alapnak használhatunk színeslapot, vagy festhetünk tetszőleges színnel, színekkel (ecset, szivacs, papírgömböc....

A virágokat tökmagból állítjuk össze. Amit lehet előre megfesteni (ételfestékkel), vagy felragasztás után festjük-színezzük meg.

A száruk és a levelek készülhetnek színespapírból, dekorgumiból ragasztással, vagy rajzolhatóak filccel, festhetőek ecsettel, ujjal...

Tulipán festése műanyag villával

Aranyeső krepp-papír gyűrőssel

Tavaszi fa festése, ragasztása

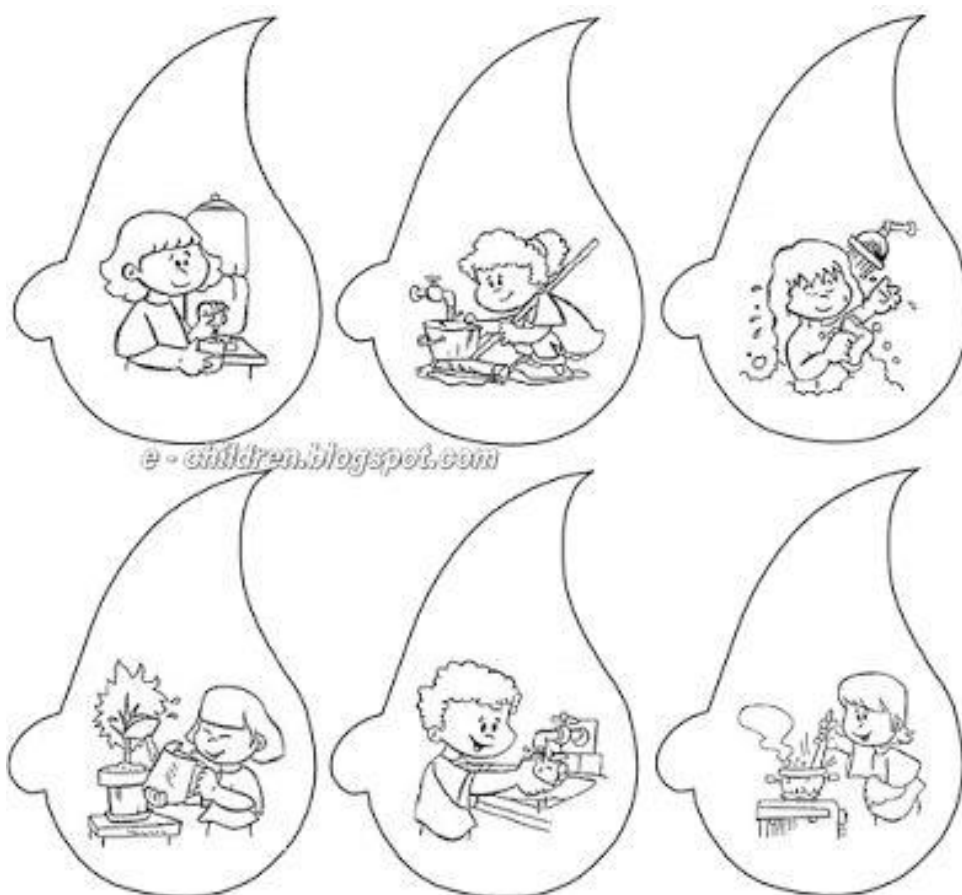
vattapamacsból.

Az alaphoz kerek sajtos doboz felét használjuk. A külső peremét és a teljes belsejét világoskék festékkel kifestjük. Száradás után először a zöld szárazakat és leveleket ragasztjuk bele úgy, hogy a felső részüket nem ragasztózzuk be. Így a szárnak választott részeket le tudjuk hajtani és hozzáilleszteni a szirmokat. Először érdemes a három szirmot összeragasztani és úgy rögzíteni a lehajtott szárakra. Végül felhelyezzük a havat, néhány tépett

Virágok készítése színes papírból, WC papír gurigából, szívószálból vagy hurkapálcából.

Színezők: Mi mindenre használjuk a vizet?

Verselés- Mesélés:

Drégely László: Tél végén

Fenn a hegyen van még hó,
elterül, mint takaró.
Mohaágyban, hó alatt,
hóvirágok alszanak.

Fenn az égen süt a nap,
ragyognak a sugarak,
faágakon rügy fakad,
nem fagy be a kispatak,
lám a Tavasz köszönt rád,
ébredj fel hát, hóvirág!

Hétfvári Andrea

Keltegető

Föld mélyén szendergő,
csillagfűrt, ébresztő!
Ébresztő – csing-ling-ling –
szél szárnyán záport hint.

Álmából ébredve
fölnyilik fénykelyhe,
fénykelyhe fölnyilik,
csengőszó hallatszik.

Szendergő vadrózsa,
házadban alszom ma,
szép orcád tündöklő,
szirmodról álom jő.

Hétfvári Andrea

Tavaszi ébredés

Hosszú volt a téli álom,
itt a tavasz, látom, látom.
Napsugár fut, arany fátyol,
kint a réten tündér táncol.

Virágillat,
légy vendégem!
Vártunk, tavasz,
nagyon régen!

Rimtiúndér Fb oldal

K. László Szilvia - Tavaszváró

Jöjj el, Tavasz! Hozz meleget!
Hozz el minden szeretetet!
Hozz napsütést, enyhe szellőt,
Virágokat, báránfelhőt!
Hozzá vidám madárfüttyöt,
Csemegének sok gyümölcsöt!

Gyere tavasz, várva várak
Hozz zöld ruhát, fűnek, fának,
Azt mondják a cinegék,
Itt a tavasz, nyitnikék!
Kék ibolya, hóvirág,
Csupa öröm a világ

km

A cseppecske meséket azért ajánlom minden gyermeknek, mert a víz és a föld kapcsolatán kívül a víz körforgásával, hasznával és az évszakokkal, a víz megjelenési formáival is megismerkedhetnek a gyerekek egy nagyon szép mesén keresztül:

Cseppecske kalandos utazásai

1. Piros tulipán.

A hatalmas tenger legsötétebb mélyén, ahová a legvékonyabb napsugár sem talált utat magának, itt éledgett pajtásaival Cseppecske, a kicsi vízcsepp. Ringatózott a mélyben, csúszkált a meder fenekén, élvezte a határtalan csendet, vagy lökdösődös játékot játszott a többiekkel, s nagyokat kacagott, ha sikerült egyiken-másikon nagyot taszítania. Az egyik ilyen játéknál, valamelyik vízcsepp társa akkorát lökött rajta, hogy a hullám felkapta és vitte egyre feljebb, feljebb. Egyszerre világosodni kezdett a vaksötét tenger, aransárga cseppek ficáncoltak mellette. Olyan csodálatosan színessé vált minden, amelyet a kicsi vízcsepp még sosem látott. Álmélkodva gyönyörködött a látványban, majd csatlakozott az egyre lármásabban úszkáló vízcseppekhez. Zengett-bongott körötte minden, csobogott, fecsegett a tenger. Ficáncoltak, ugrándoztak a tarka-barka tengeri élőlények. Úgy tűnt csupa móka, vidámság itt az élet. Sokkal jobban érezte itt magát, mint a fekete mélységben, amiben eddig lakott. Amint így vigadozott, egyszerre hatalmas árny úszott el alatta méltóságteljesen. Kíváncsian találgatta, mi lehet ez a behemót? Odafordult a mellette úszó csikóhalhoz, hogy megkérdezze, de a csikóhal rémült gyorsasággal rezegettette úszóit minél messzebb. Értetlenül nézett utána, amikor zúgni kezdett körülötte a tenger. Az óriási bálna légzőnyílásán kifújta a vizet, ami szökőkútszerűen feltört a tengerből, benne tehetetlenül sodródott Cseppecske is. Most először nem a vízben ringatózott, hanem levegő vette körül. A nap aranyos sugaraival cirógatta, melengette, s ő egyre könnyebbnek érezte magát. Nem hullott vissza a tengerbe a többiekkel, hanem felfelé száll, könnyedén, mint a lehelet. Elképzelni sem tudta, mi történik vele.

Lebegett a fehér fodros báránnyelűkhöz, ahol apró kezecek nyúltak felé és páracseppek berángatták maguk közé a felhőbe. 'Vajon mitől lettem ilyen könnyű?' töprengett hangosan. - Hihhihi, még ezt sem tudod? – kacagták a többiek. – a napocska melegétől párává váltunk.

Csuda boldog időszak kezdődött Cseppecske életében. Ugráltak a ruganyos, puha felhőbodrokon, bukfenceztek, visongtak. Eleinte kevesen voltak, de a felhőpaplan egyre dagadt, hízott, a játszadozó cseppek egyre többen lettek, már alig fértek el.

Összekapaszkodtak, hogy le ne huppanjanak az egyre sötétebb felhő széléről. A nagy tolongásban Cseppecske kisodródott a szélre és hiába szorította erősen a társait, egyszer csak, zsupsz lepottyantak. Hullottak egyre lejjebb és lejjebb, s egyre többen voltak. Odalent a kis folyó, a rügyező fák, a tavaszi fű és tarka virágok szomjazva várták, essen végre az eső. Megkönnyebbülten tárták ki kelyhüket, leveleiket a hulló cseppeknek. Cseppecske egy piros virág bársonyszirmára hullott. Illedelmesen köszönt.

- Nagyon örülök, hogy találkoztunk. Cseppecske vagyok.

- Isten hozott, már nagyon vártalak. Tulipán a nevem. – bólogatott kedvesen a kis virág.

- Miért vártál és honnan tudad, hogy jövök? – kérdezte izgatottan a kis csepp.

- Nagyon szomjas vagyok, nekünk növényeknek ti, vízcseppek jelentitek az életet. Nélkületek elpusztulunk. Reggel aztán láttuk, hogy sötétedik a felhő az égen, ami azt jelenti, sok-sok esőcseppgyűlt már össze benne, olyan sok, amiből nekünk is jut nemsokára.

- Igen, sok pajtásommal együtt leestünk hozzátok. Először lett belőlem esőcsepp, nem tudom, hogyan oltsam a szomjadat?

- Majd segítek – mosolygott a tulipán – csússz le a levelemre, onnan a száramon a földre. A többire rájössz magadtól.

Cseppecske úgy tett, ahogyan a virág tanácsolta, s amikor leért, a föld mohón beszívta a többi esőcseppel együtt. Leszivárgott hát, feloldva a növényeknek való táplálékot, amitől kissé nehezen mozgott, de hősiesen cipelte az élelmet a gyökerekhez. A gyökerek szépen felszívták a vízzel kevert tápanyagot, felküldték a szárazon a levelekbe, onnan egészen a virágig.

Cseppecske nagyon boldog volt, hogy segíthetett Tulipánt jóllakatni. Felkészült ő is, egészen a tulipán kelyhébe, elfészkelődött és jó nagyot aludt az összecsukódó szirmokban. Másnap reggel, amikor felébredt, ismerős harmatpajtásait látta maga körül. A hűvös reggelen dideregve bújtak össze, várva, hogy a napocska végre cirógassa őket sugaraival. Így is történt, az ébredező napocska melengetni kezdte őket, amitől ismét könnyű párává változtak, mint akkor, amikor a bálna kifújta őket a tengerből. Cseppecske visszaintegetett tulipán barátjának, és ígérte, eljön hozzá nemsokára. Röpké idő elteltével újra ott játszadozott a felhőn társaival, és amikor már olyan sokan voltak, hogy nem fértek el, Cseppecske kifurakodott a felhő szélére, s alig várta, hogy esőcseppé válhasson. Hatalmasat csendült az ég, villám hasította az eget. A tengernyi esőcsepp hullott a szomjas földre. Ő sem gondolkodott sokáig, elrugaszkodott és már esett is lefelé.

Sietett, hiszen várták a barátai a növények.

2. Kutyus és cicus.

Cseppecske zuhanás közben arra gondolt, mennyire várhatja a kis piros tulipán. Előre örült a viszontlátásnak. Meglepődve tapasztalta azonban, hogy kis barátját nem látja sehol.

Terebélyes koronájú fák sorakoztak odalent, zöld levélruhájuk között piros almák kandikáltak, mellettük száraz fűcsomók kókadoztak.

’ Szegények, biztosan szomjasak ’ – gondolta és igyekezett odasodródni.

Egy szemtelen szellő azonban odébb sodorta, bele egy üres vödörbe. Szeretett volna kiszabadulni valahogyan, de hiába próbálkozott nem sikerült. Közben egyre több társa szökdelt be hozzá. Cseppecske nagyon elkeseredett, itt kuksol ebben a valamiben, odakinn pedig várják a barátai, a növények. Meg kell keresnie a kis piros tulipánt.

Pajtásai vígan locsogtak, fecsegték, lassan ő is vidámabb lett.

’ Minél többen vagyunk, annál biztosabban találunk kiutat innen ’ – gondolta.

- Nem sokára kibújik a nap a felhők mögül és felszippant minket magához – pislogott várakozón egy vaskos csepp.

- Nem akarok még pára lenni! Fel kell kutatnom a tulipán barátomat, biztosan szomjas és szüksége van rám. – tiltakozott Cseppecske.
- Halljátok ezt a kis butát? – rikkantott a tapasztalt csepp. - Hé öcskös! A tulipán barátoddal már csak jövő tavasszal találkozhatasz. Ő már visszabújt a földbe pihenni, most a nyári virágok nyílnak.

A kis vízcsepp álmélkodva hallgatta.

- Mond, mi az hogy tavasz, meg nyár?

- Látom zöldfülű csepp vagy még. Nos a tavasz, meg a nyár évszakok, sőt van még az őszi és a tél, majd velük is megismerkedsz, ha eljön az ideje. Mindegyik évszakban másként melegít a nap, másféle az időjárás. Tavasszal bújnak ki a rügyek, ebből lesznek a levelek, virágok. Tavasszal langyos a levegő nappal, de éjjel még hűvös van. Most nyár van, ilyenkor meleg az éjjel is, meg a nappal is. A sok falevél, fű, virág várja, hogy megöntözzük, mert ez a legmelegebb évszak. A te virágod tavasszal virágzik, majd elszáradnak a levelei és visszatér a földbe pihenni.

- Értem. – bólogatott Cseppecske – mond, hogyan jutunk ki ebből a micsodából és mikor találkozhatom a nyári növényekkel?

- Ez egy vödör és én sem tudom.... – befejezni nem tudta, mert egy bozontos fej jelent meg a vödör fölött, és mohón lefetyelni kezdte az összegyűlt vizet.

Buksi volt az, a fekete kutyus. Cseppecske éppen a bajuszán kapaszkodott meg.

- Szia. Cseppecske vagyok. Te milyen növény vagy? – kérdezte illedelmesen

- Szia. Vau. Engem Buksinak hívnak, de tudtommal, házőrző kutya a tisztességes foglalkozásom, nem holmi növény. Brrr.– morrantott a kutyus.

- Akkor, te nem növény vagy? Akkor nincs is szükséged ránk? – szomorodott el a kis vízcsepp.

- Jaj, de buta vízcsepp vagy te, hallod-e! Nekünk állatoknak is kell a víz, másképpen szomjaznánk. Vau, vau – rázta meg fejét bosszúsan Buksi, amitől Cseppecske elvesztette egyensúlyát és lehuppant az arra sétáló Cirmi bundájára. Cirmi cica a patakhoz sétált, halat akart fogni. A víz fölé hajolt, mozdulatlanra meredve várta, mikor úszik arra egy figyelmetlen halacska. A kíváncsi cseppet nagyon érdekelte, vajon mit néz a vízben ez a szőrös állat, így addig - addig fészkelődött, amíg a cicus orra hegyére csúszott. Cirmi megijedt a hideg valamitől, ami az orrocskáját csiklandozza, nagyot prüszkölt, ettől meg Cseppecske rémült meg. A cica eliszkolt, ő pedig beleesett a patak vizébe.

'Végre ismerős helyre értem' – lelkendezett.

Kíváncsian szénézett, társai lustán ringatóztak a langyos vízben. Pici halacska úszott el mellette, kopoltyúján beszívta a vizet, köztük Cseppecskét is. Egy szűrőn jutottak keresztül, ahol letették az eddig cipelt oxigént, és tovább úsztak egy üregbe, ahol sokan tolongtak már a szűk helyen. Egyszerre friss fuvallat lendítette őket egy nyílás felé és kijutottak a szabad vízbe.

Megkönnyebbülten ringatózott a patak felszínén, s érezte, amint a napsugarak simogatják, melengetik, mígnem lassan emelkedni kezdett, könnyedén és boldogan lebegett a felhők felé.

3. Ilike.

Cseppecske örömmel látta, milyen sok ismerős vízcsepp futkározik a felhő habján, belevetette hát magát ő is a játékba. Az idő telt, és nagyon jól érezte magát pajtásai között, egy idő után azonban vágyódni kezdett, vissza a földre. Növény és állatbarátainak szükségük volt rájuk. Türelmetlenül leste, mikorra válik olyan dagadtá a felhő, hogy sikerülhet leugrania róla. Sokáig kellett várnia, mígnem egy hűvös napon végre akkorára hízott a felhőpárna, sok kis társával levethették magukat a mélybe. Izgatottan figyelte az alatta elterülő tájat.

'Elfelejtettem megkérdezni azt az okos esőcseppet, aki az évszakokról mesélt nekem, vajon az állatok is elbújnak a földbe, ha véget ér a tavasz, mint a tulipán? Jaj, de buta vagyok, hiszen

Buksi kutyussal, a cicával és a halacskával nyáron találkoztam. Akkor ők biztosan várnak rám!’

Szeretett volna gyorsan földet érni, közben figyelmesen nézte, merre lehetnek a barátai? Emlékezett legutóbbi ittjártakor zöld falombok, piros almák, sárgás fű fogadta. Most, amerre ellátott tarka ruhájú fák hívogatták, alattuk színes levélszőnyeg, megsápadt virágok.

’ Ez most melyik évszak lehet vajon?’- töprengett, de sehogyan sem jutott eszébe, amit az okos csepp mondott. ’ Sebjaj, majd megkérdezem a növényeket, vagy az állatokat, ők biztosan tudják a választ’ biztatta magát, és egy csobbanással az ismerős vödörbe esett, ami tele volt vízzel. Ideje sem volt körülnézni, amikor megremegett a vödör, felemelkedett és elindult valahová.

- Itt a friss víz, gyere igyál. – szólt egy barátságos hang, amire kedves csicssergés válaszolt.

- Anyuka, miért nem jön a csapból víz? Miért kell vödörből inni?

- Eltörött a cső, amiben a vizet szállítják a házakba. Addig, amíg megjavítják, vödörrel kell hordani a vizet. Hozd ide a bögrédet, meríték bele, ha szomjas vagy.

A kislány mohón itta a friss vizet. Cseppecske ott ült az edény szélén, érdeklődve nézte a szomszédját oltó élőlényt, és azon töprengett, vajon mi lehet? Elhatározta, hogy megkérdezi.

- Szia. Engem Cseppecskének hívnak. Mond, te állat, vagy növény vagy?

- Jé, te beszélsz hozzám, picike csepp? Ilike a nevem. Nem vagyok sem állat, sem növény. Én embergyerek vagyok.

- Ez igencsak érdekes. Én azt hittem, csak a növények és az állatok élőlények, és csak nekik van szükségük vízre. Amint látom, nektek embergyerekeknek is kellünk, ha szomjasak vagytok.

- Az anyukám és apukám felnőttek, és ők is szoktak szomjasak lenni.

- Ők felnőtt embergyerekek? – kérdezte Cseppecske tétován.

- Nem felnőtt embergyerekek, te butuska! – nevetett Ilike. – Ők egyszerűen csak felnőttek. Én még kicsi vagyok, vagyis gyerek, ők nagyok, tehát felnőttek, de mindannyian emberek vagyunk. Érted?

- Azt hiszem, értem. – bólintott elgondolkodva Cseppecske, mert egészen más jutott az eszébe. – Mond Ilike. Milyen évszak van most?

- Azt mondta apukám, hogy ősz. Este már hűvös van, és meleg pulóvert kell felvenni.

Ilikét hívta anyukája, így a vízcsepp magára maradt a bögre szélén, ahonnan ügyesen visszaugrott a vödörbe. Mielőtt társaival beszélgetésbe merülhetett volna, anyuka fölkapta a vödröt és egy lábast félig öntött vízzel. Cseppecske kíváncsian úszkált az ismeretlen edényben.

Édesanya zöldségeket, sőt, húst dobott a vízbe, rátett egy fedőt és meggyújtotta alatta a gázt. A víz melegedni kezdett, majd zubogott, forrt a finom leves. Anyuka kisebb lángra állította a gázt, megemelte a fedőt, hogy megnézzze puhulnak-e már a zöldségek. A fedő alól sisteregve kibújó gőz kifelé igyekezett a nyitott ablakon. Egyre feljebb emelkedtek a gőzcseppek a felhők felé. Cseppecske elégedetten nyújtózott a felhő peremén, Hiszen vízcseppecske korábban nem gondolta, hogy ilyen érdekes páráként a napsugarakon lovagolni, gőzként ablakon kisurranni, és esőcseppként aláhullani az égből. Azt hitte, semmilyen meglepetés nem érheti már.

4. Hóember

Cseppecske, miután számba vette hányféle alakban képes közlekedni a Föld és az ég között, nekiindult, hogy megkeresse pajtásait. Meglepetten tapasztalta, hogy a máskor pihe-puha felhő, keménnyé, síkossá vált. Óvatosan csúszkálni kezdett, ami egyre jobban tetszett neki. Annyira belefeledkezett, észre sem vette, milyen sok társa siklik, botladozik körülötte. Ekkor az egyik pajtása megbillent és összeütköztek. Keményen koppantak mind a ketten.

- Megütöttél! – háborodott fel Cseppecske és mérgében nagyot taszított a másikon, majd erősen elgondolkodott. – Mi történik velem? Nem vagyok sem lebegő pára, sem loccsanó vízcsepp. Keménnyé váltam, de vajon, mitől? Keresek valakit, akitől megtudakolom. Nagy lendületet vett, s olyan gyorsan siklott, hogy nem tudott megállni a felhő szélén, és lerepült róla. Ekkor érte az újabb meglepetés. Nem esőként hullott, hanem pörögve szállingózott lefelé. Alatta kopár fák meredeztek fekete ágaikkal, alattuk fehér lepel terült el. ' Alighanem ez a negyedik évszak, amiben még nem jártam. Mi is a neve? Bárhogy töröm a fejem, nem jut eszembe.'

Mire idáig jutott, földet ért az egyik fehér kupacon. Ismerős hang köszöntötte.

– Szia öcskös! Látom, te is ideértél, most legalább megismered a telet.

Egy fehér csillagocska szólt hozzá.

- Mond, honnan ismersz te engem? – Érdeklődött Cseppecske kíváncsian.

- Hi, hi, hi! Látom, nem ismersz meg. Én vagyok, aki az évszakokról mesélt neked.

- Te vagy? Mond, mi történt veled? Hiszen úgy nézel ki, mint egy fehér csillag, nem pedig, mint egy csepp. – ámuldozott Cseppecske.

- Nézd csak meg magad. – kuncogott csillagocska – Te talán vízcsepp vagy?

Cseppecske végignézett magán, s egy csodaszép hópolyhet látott.

- Mi történt velem és mitől lettem ilyen szép?

- Mi vízcseppek télen a hidegtől megfagyunk, majd mire leérünk a földre, hópolyhekké válunk. Ha ismét eljön a tavasz, felolvadunk és víz lesz belőlünk. Addig ilyen hócsillagok maradunk. – magyarázta a valamikori okos vízcsepp. Beszélgettek volna még, de ekkor gyerekek rohantak ki az óvoda udvarára, és vidáman hógolyóztak, szánkóztak. Három hólabdát gyúrtak, ezeket végiggörgették az udvaron, amitől egyre nagyobbak lettek. A legnagyobbat már meg sem bírták mozdítani, így ennek a tetejére közös erővel felcibálták a másodikat, majd az óvó néni segítségével rátették a harmadikat, a legkisebbet. Fejére lyukas lábast raktak, kezébe seprűt adtak, szemét gesztenyéből, orrát sárgarépből készítették. Mire készen lettek, már menniük kellett be, mert várta őket az ebéd. Az egyik kisfiú még egy utolsó hógolyót gyúrt és gyorsan eldobta. Éppen a lábast találta el. Ebbe a hógolyóba került bele Cseppecske is, és érdeklődve megszólította a lábas gazdáját.

- Szia. Mond Te ki vagy? Emberi a formád, de valahogy mégis olyan más?

- Szia. Én nem igazi ember vagyok, csak amolyan hóból épített, vagyis hóember. Hallom, hogy szólsz hozzám, de nem látlak. Ki vagy?

- Cseppecske, a kis vízcsepp vagyok, de most hópehellyé váltam a hidegtől. Itt ülök a kalapodon. Várj, megpróbálok lejutni az orrodra.

Ahogy mondta úgy tett, és puhán libbent a sárgarépára. Sokat beszélgettek, jó barátokká váltak. Együtt figyelték, a játszadozó ovisokat, azt is, hogyan rakják ki a madáretetőket, milyen madarak lakmároznak a beleszórt eleségből. Cseppecskét gondolkodóba ejtette a madarak látványa, vajon ők nem szomjaznak meg sosem? Éppen meg akarta osztani gondolatait hóember barátjával, amikor észrevette, hogy egy fekete tollú, vastagsőrű madár odaszáll melléjük, és többször egymás után csőrét belemártja a hóba. Kíváncsian megszólította.

- Mond, miért mártózol a hóban, és hogy hívnak?

- Kááár! Varjú Viktor vagyok. A csőrömet televeszem hóval, ami bent felolvad. Így tudok inni akkor is, ha a hidegben nem lelek vizet. Kááárrr.

- Ez nagyon érdekes. És miért mondd azt, hogy kár? – tudakolta a kis kíváncsi.

- Hogy te mennyit tudsz kérdezni. Káááááárrr! – rázta meg a fejét mérgesen a varjú és elrepült.

- Mit szólsz, milyen udvariatlan egy madár! – fordult a hóemberhez.

Most tűnt fel csak neki, hogy barátja milyen búsan áll a helyén.

- Valami bajod van? – kérdezte aggódva tőle.

- Melegem van. A nap nagyon melegít, nem érzem jól magam. Olvadok. – sóhajtott a hóember.

Cseppecske nem tudta, hogyan segíthetne rajta, hiszen ő maga is érezte, hogy átmelegedik, majd szép lassan lecsusszant a hóember répaorráról. Néhány nap múlva már csak egy tócsa jelezte, hol állt a hóember.

5. Utazás a föld alatt.

Az olvadt hólé beszivárgott a földbe, majd egy lyukon keresztül szűk alagútba jutott.

Cseppecske hirtelen egy fekete vaksi állatkával találta szemközt magát.

- Szia. Te ki vagy? Engem Cseppecskének hívnak. – mutatkozott be udvariasan, ám az állatka csak mogorván prüszkölt és iszkolt kifelé a járatból. Cseppecskének sikerült elérkeznie, s újra megszólította.

- Miért vagy ilyen barátságtalan. Tudod, ha valaki köszön, illik viszonzni és bemutatkozni.

- Nem vagyok barátságtalan, de mit szólnál, ha betörnének a saját alagutadba és attól kéne félned, hogy vizes lesz a bundád?

- Bocsáss meg, nem akartunk háborgatni, de volt egy lyuk a földben, amin keresztül ideestünk.

- Olyan sokan vagytok vízcseppek, egészen elfoglaltatok a járatomat, most fel kell mennem a felszínre, hogy megszárátsam a bundámat.

- Ezt a hosszú alagutat Te ástad ki? Nagyon ügyes állat vagy. – dicsérte Cseppecske.

- Mi vakondok arról vagyunk híresek, hogy alagutakat ásunk a földben, ami mindig arra kanyarodik, ahol kukacok, hernyók élnek, akik megrágják a növények szárát. Mi ezekkel, a kártékony rovarokkal táplálkozunk.

- Megmentitek a barátaimat? Akkor Vakond, te nagyon hasznos élőlény vagy. Szeretnék a barátod lenni.

- Rendben, - bólintott vakond - tudod mit Cseppecske, ha legközelebb erre jársz, látogass meg, de kérlek, ne hozd a társaidat. Jó? Most megyek, megszáráttatom a napocskával a bundámat. Szia Cseppecske.

Vakond visszaintett ásólábaival és eltűnt. Cseppecske örült, hogy új barátra talált és vidáman folydogált tovább társaival. Egyszerre kemény sziklafal állta útjukat. Ide-oda csordogáltak, rést keresve, amin keresztül tovább haladhattak volna. Nem sokáig kellett keresni, találtak egy szűk repedést a sziklafalon, ahol egymás után keresztülpréselték magukat. Fekete mélység tátongett alattuk ebbe zuhantak bele. Cseppecske ijedten behunyta a szemét, s azt találgatta, hová kerülhet vajon. Morajlást hallott maga alatt, amint odanézett, egy tisztavízű tavacsát pillantott meg a barlang mélyén. Vigan csobbant bele, hogy lemossa magáról a föld alatt rárakódott piszkot. Amikor végzett, kíváncsian körülnézett. A kis tó kristálytisza, hűvös és mély volt. Kevés fény derengett a túlsó part felől, ahonnan ismét hallotta a furcsa hangot. Kíváncsisága egyre erősebben furdalta, elindult hát a hang irányába. A tó folytatásaként, keskeny patakocska ugrált lefelé. Ott lent pedig eltűnt egy résen. Cseppecske nem habozott, beugrott a patakba, lebukdácsolt ő is a mélybe és keresztül csúszott a résen. Valamivel világosabb barlangba jutottak, itt kanyarodott a vékony kis patak, mint a kígyó a réten, erre-arra, mígnem egyszerre erős fény áradt be egy nyíláson. Cseppecske hunyorgott ugyan, de bátran úszott tovább, így hamarosan kijutott a sziklából. Itt a patakából vizesés lett, ami kicsi vízsugarával alábukott a hegy oldalából. Cseppecske elámult az elébe táruló látványtól. Sziklák, hatalmas kövek egymás hegyén – hátán, csenevész fácskák kapaszkodtak meg a közöttük, s mellettük kanyarogtak a leért vízcseppek. Ahogyan folydogáltak lefelé a hegyről, egyre többen lettek. A hegy oldalában néhány résből újabb erecskék bújtak elő és csatlakoztak a többiekhez. Mire leértek a hegy lábához már folyóvá duzzadt a valamikor picike patak. Folyása lelassult, méltóságteljesen hömpölygött medrében. Halak, rákok, siklók úsztak benne, vízimadarak pihentek hajjain. Cseppecske éppen beszélgetést akart kezdeményezni velük,

amikor egy erős hullám arrébb lökte. Csodálkozva úszott a felszínre, s látta hogy egy hatalmas valami úszik a folyóban, az keltette a hullámokat. Emberek járkáltak rajta, mutogattak, integettek, kacagásuk messze szállt.

- Sosem láttam még ilyesmit. Mi lehet ez? – morfondírozott Cseppecske, majd elhatározta, megkérdezi az egyik halat. Így is tett.

- Úgy hívják, hogy hajó. Van, amelyik kisebb, de van ettől nagyobb is. Az emberek építették, mert nem tudnak úgy úszni, mint mi. Próbálkoznak ugyan, de csak csapkodnak, se uszonyuk, se farkuk. Nevetségesek. – legyintett megvetően a halacska.

Cseppecske már nem figyelt rá, közelebb úszott a parthoz és sóvárogva bámulta a virágzó fákat. Eszébe jutott kis barátja, a piros tulipán. Nagyon szeretett volna valahogyan kijutni a partra, mert úgy gondolta, ott találkozhat vele. Sokáig kellett várnia, s ettől egyre szomorúbb lett.

6. Parázs

Cseppecske egyre szomorúbban úszkált a folyóban, vágyakozva nézte a parton túli virágos parkot. Talán ott illatozik tulipán barátja. Milyen jó is lenne beszélgetni vele. Milyen régen látta, azóta járt a nyári évszakban, a sárguló falevelek évszakában, megismerkedett hóemberrel, végigcsordogált vízcsepp-társaival a föld alatt, s azóta itt éldegél ebben a kellemesen langyos folyóban.

Mégsem boldog. Szeretné meglátogatni barátait, de valahogy nem sikerül kikerülnie a folyóból.

Egyszer csak mozgolódásra lett figyelmes. Futkározó, hadonászó emberek tűntek fel, majd szirénázó piros autó fékezett a parton. Kíváncsian úszott közelebb. Vastag csövet csatoltak a piros autó tartályához, majd a cső másik végét betolták a folyóba. Azonnal berregni kezdett az autó és szívta magába a vizet a csövön keresztül. Cseppecskét is elkapta az áramlat és a sötét csőalagúton át, bejutott egy tartályba.

- Hol vagyunk? Miért vagyunk itt? Hová visznek minket? – kérdezte egy szuszra a mellette nyüzsgő cseppeket, de a választ senki sem tudta.

Ekkor megindult az autó, visító szirénázása szinte megsüketítette a cseppeket, a rázkódástól kóvályogva csapódtak a tartály egyik, majd a másik oldalának. A kényelmetlen száguldás egyszerre véget ért. Sisakos, kezeslábasba öltözött emberek ugráltak le, tömlőt csatlakoztattak a tartályhoz, és máris az égő házra irányították a vízsugarat. A lángnyelvek sisteregve nyögtek a rájuk zúduló víznyaláb alatt, egyre zsugorodtak, végül már csak a füstölgő romokat lehetett látni. Cseppecske pizkosan csücsült a szoba padlóján, amikor jajveszékelést hallott.

- Segítség! Megpörköli a bundámat. Hát nincs, aki segítene? Jaj, jaj!

Egy mocskos kis mackó hevert a kiságy alatti szőnyegen, mellette felizzott egy alattomos parázs a szőnyeg szélén, egyre közeledve a jajongó macihoz.

- Milyen égetnivalón aranyos kis játékmaci. Micsoda finom falat! – sziszegte és már - már belekapott a mackó bundájába.

- Vízcseppek! Rohamra! Ne hagyjuk, hogy bántsa a macit! – kiáltott Cseppecske és társaival ráugráltak az izzó parázsra. A kismackó megkönnyebbült, a veszély elmúlt, a parázs elaludt az önfeláldozó vízcseppek segítségével, akik a parázs eloltásakor gőzzé váltak és egyre magasabbra emelkedtek.

Cseppecske visszanézve még látta, amint egy tűzoltó felemeli a kormos játék mackót és kiviszi magával az udvarra, ahol egy kisfiú boldogan öleli magához. A kis páracsepp elégedetten lebegett társai között, egyre feljebb, a bodros báránnyelűk közé.

Ének – zene, énekes játék, tánc:

s

Hej, tu - li - pán, tu - li - pán,
 Tel - jes szeg - fű, szép vi - rág,
 Te - le - rak - tam zsá - lyá - val,
 Sze - re - lem - nek láng - já - val,

Vá-sár-ra, vá - sár - ra, Ko-csi-hor-do - zás - ra!

Én kis kertet kerteltem

Magyar népdal

♩ = 84

Én kis ker - tet ker - tel - tem, ba - zsa ró - zsát ül - tet - tem.

5

Szél, szél fúj - do - gál - ja, e - ső, e - ső ve - re - ge - ti, hú!

<http://dalok.theisz.hu/?page=song&id=EnKisKertetKerteltem>

Bújj, bújj, zöld ág, Zöld le - ve - lecs - ke,
 Nyit - va van az a - ran - y - ka - pu, Csak búj - ja - tok raj - ta!
 Nyisd ki, ró - z sá m, ka - pu - dat, ka - pu - dat,
 Hadd ke - rül - jem, vá - ra - dat, vá - ra - dat,
 Szi - ta - szi - ta, pén - tek, sze - re - lem csü - tör - tők, zab szer - da.

Gólyahír

1. Mi szél ho - zott, kis fu - tár? – Nem szél ho - zott, nap - su - gár.
 2. Ked - ves gaz - dád ki le - het? – Fű - ne - ve - lő ki - ke - let.
 3. S mi a jó hír a - ra - nyom? – Sár - gul - hat a ka - la - pom!
 Jó a hír, jó a hír, Is - ten ho - zott, gó - lya - hír!

Somvirággal, kakukkfűvel

Som - vi - rág, som - vi - rág, a - ran - y - sár - ga a vi - lág.
 Ka - kukk - fű, ka - kukk - szó, ki - rán - dul - ni vol - na jó.
 Fűz - fa - sí - pot fa - rag - ni, Es - te ha - za - tér - ni.
 Fűz - fa - ló - val lo - vaz - ni,
 Ár - kon bok - ron ál - tal,
 Há - ton há - ti - zsák - kal,
 Men - ni men - de - gél - ni.

p sz. $\frac{6}{8}$ C | C | C | G | C | C | G | C | C | G | C | G | C ||

zongorakürtök, gitár, cselló

Zenehallgatás: Antonio Vivaldi A négy évszak -tavasz

<https://www.youtube.com/watch?v=gWvgtV6GqAY&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2Eplwybk92qzobOpAKag48iYjPWafoOCIXwNUEx-dTOWdc57msusUck9A>

Tavaszi szél vizet áraszt

Ta - va - szí szél vi - zet á - raszt,

vi - rá - gom, vi - rá - gom.

Min - den ma - dár tár - sat vá - laszt,

vi - rá - gom, vi - rá - gom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?
Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?

Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.
Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.

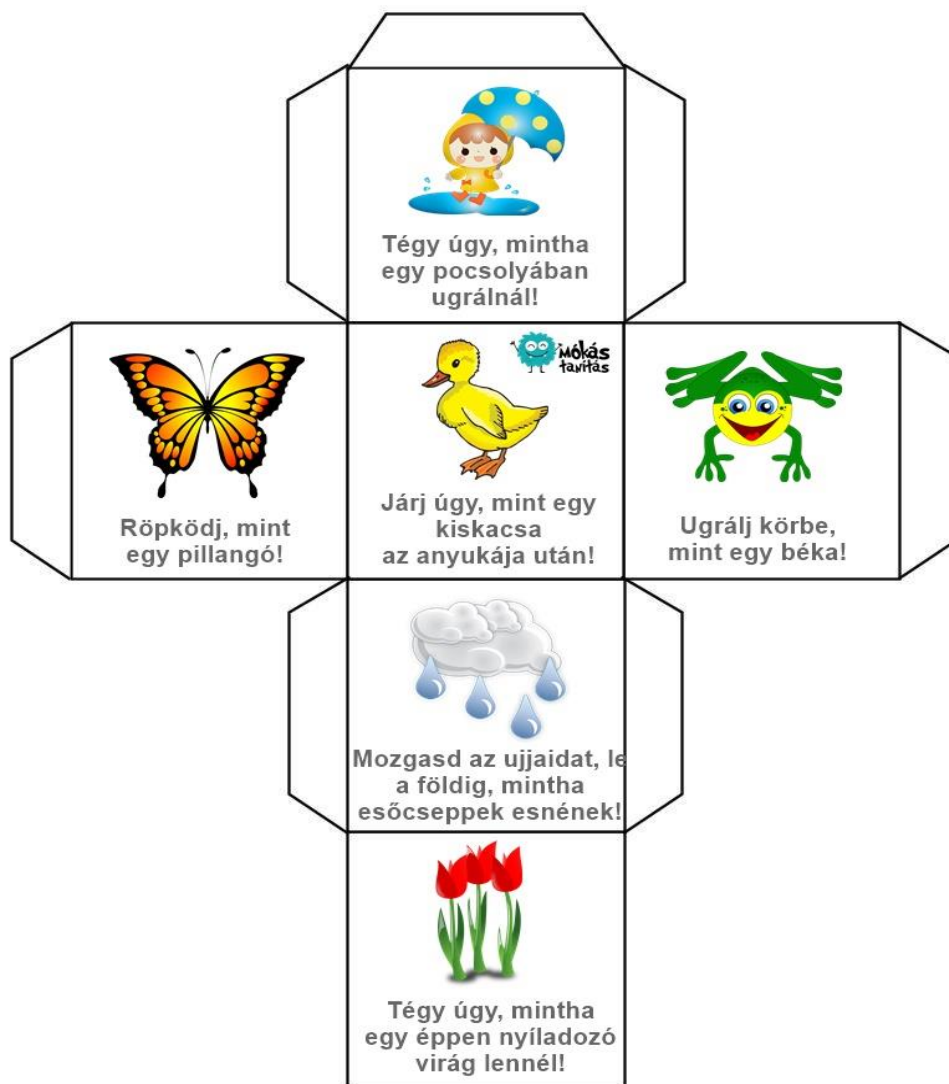

Mozgás:

Virág-mozgás:

A felnőtt és a gyerekek választanak 5 virágnevet. Azt is megbeszélik, hogy melyik virágnévhez milyen mozgást kapcsolnak pl.: csettintés, tapsolás, dobbantás, forgás, combtögetés. A gyerekek ezután körbe futkároznak és amikor az óvónő/szülő kimond egy virágnevet, akkor megállnak és a hozzá kapcsolódó mozgást végzik.

Nyomtassátok és vágjátok ki a képen látható dobókockát. Ha egy keményebb kartonra ragasztjátok, és úgy hajtogatjátok és ragasztjátok össze, akkor tartósabb lesz. A gyerekek felváltva dobnak, majd utánozzák, eljátsszák a kidobott mozgásformát. Nagyon jó játék a nagymozgásfejlesztésre.

Sáros a kert

Ehhez a játékhoz szükség van helyre.

Kell mindenkinek két A/4-es papír, a legjobb megoldás egy-egy reklám újság mindenkinek (úgyis sokat kap az ember). Ezek lesznek a járólapok.

A családtagok felsorakoznak szépen egymás után úgy, hogy mindenki a talpa alá rak egy-egy újságpapírt. Úgy lehet előre haladni, hogy féllábon állva előre kell tenni az újságpapírt, majd rálépünk, újra féllábon leszünk, és felvesszük az előző újságot, amit előre kell tenni megint.

A kisebbek nyugodtan állhatnak két lábbal is az újságpapíron, elég lesz nekik mindig felvenni, előre rakni és rálépni.

Az nyer, aki az adott pályát a leggyorsabban teljesíti.

Hóvirág – Ibolya

Osszuk a gyerekeket két csoportra. Álljanak a terem két végébe egymással szemben. Az egyik csoport lesz a tulipán, a másik csoport az ibolya. (De bármilyen más tavaszi virággal játszhatjuk a játékot.) Esetleg kis képeket is kaphatnak, hogy ne keveredjenek össze. Középre álljon egy gyermek. A középen lévő gyermeket kérdezi mindenki: Virágot szedtünk az erdőben. Szeretnél belőle?

A válasza: Igen.

Újabb kérdés: Mit szeretnél? Hóvirágot vagy ibolyát?

A válasz bármelyik lehet. A két csapat elkezd átfutni a másik oldalra. Ha a középső gyermek a hóvirágot mondta, akkor a hóvirágos gyerekek közül kell elkapnia valakit. Ha ibolyát mondott, akkor az ibolyás gyerekek közül. Akit elkapott, az áll be középre, ő pedig beáll a helyére és folytatódik a játék.

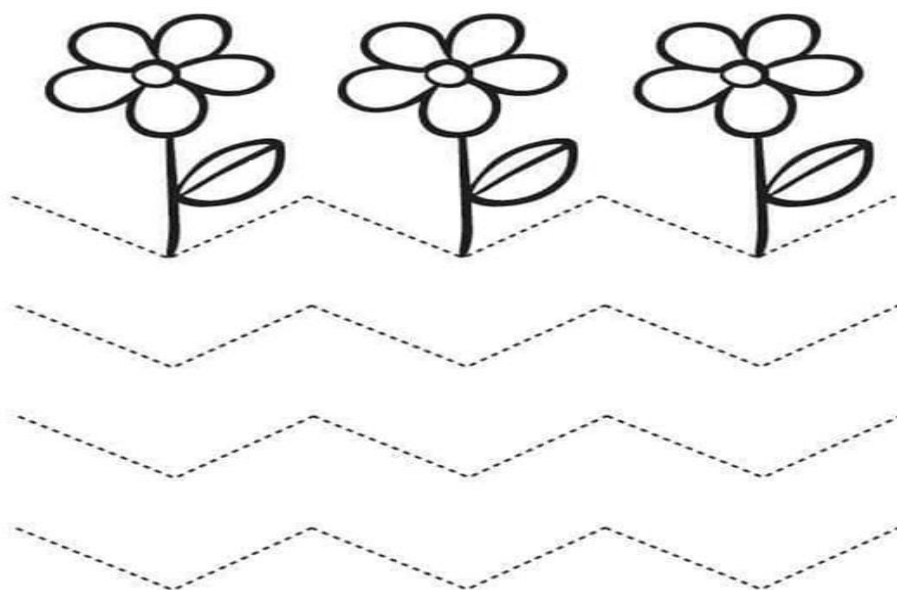
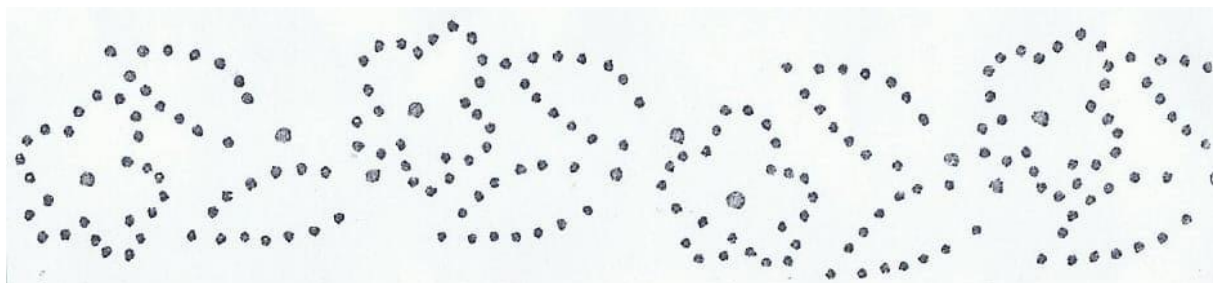
A játék remek lehetőség a mozgásfejlesztésre, illetve a figyelem és az ügyesség fejlesztésére.

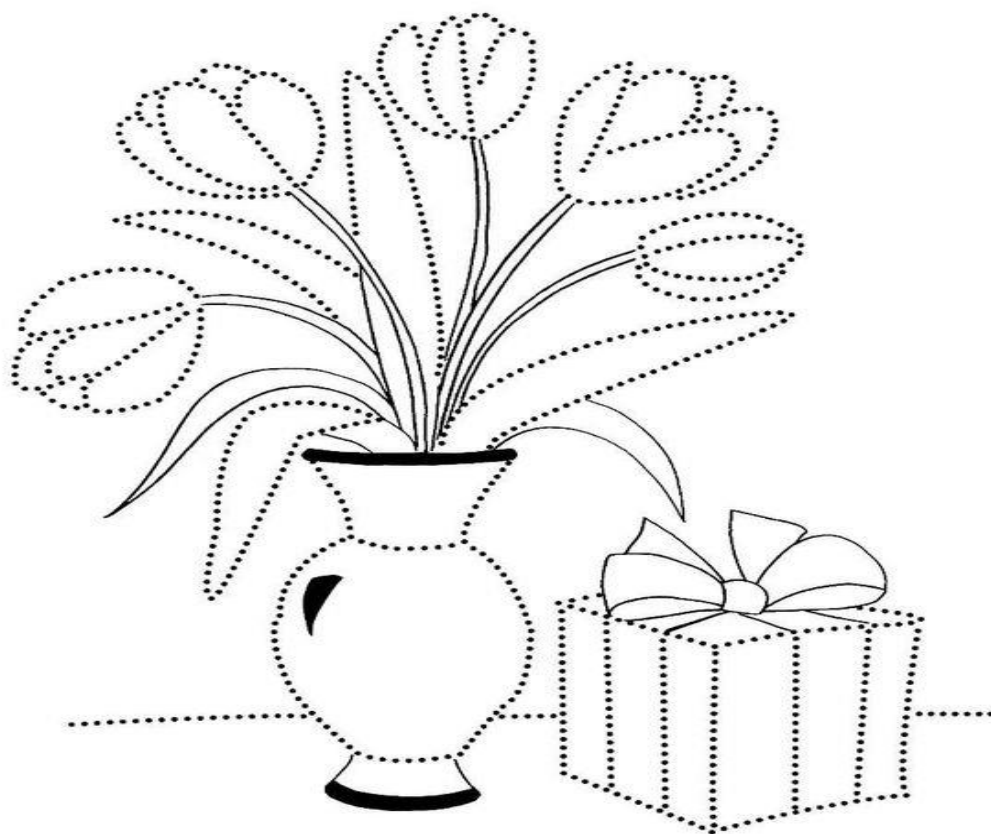

Iskolába készülök!

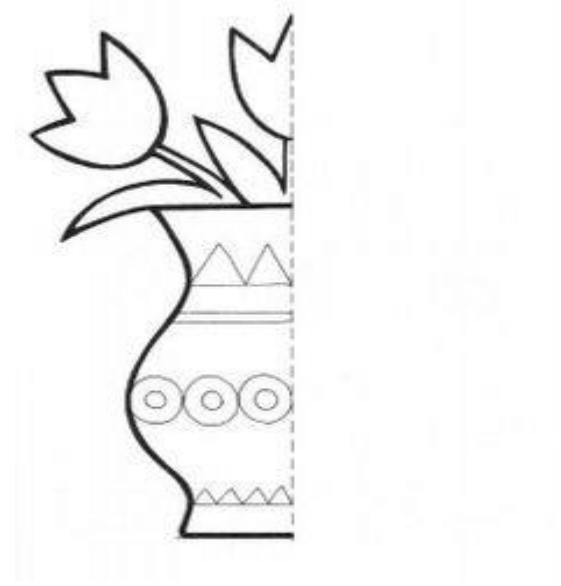
Nagycsoportosok iskolai előkészítéséhez:

A szaggatott vonalakat rajzold át!

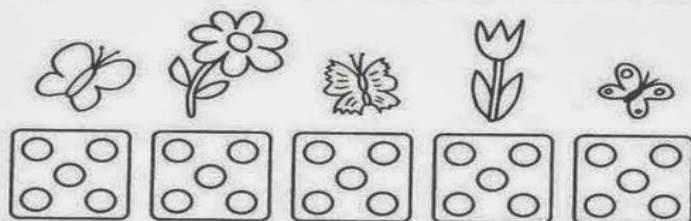

- Rajzold meg a váza és a virágok másik felét is úgy, hogy ugyanolyan legyen, mint a látható fele. Ha úgy könnyebb, tegyél egy tükröt a középvonalhoz, az majd segít a pontos munkában.

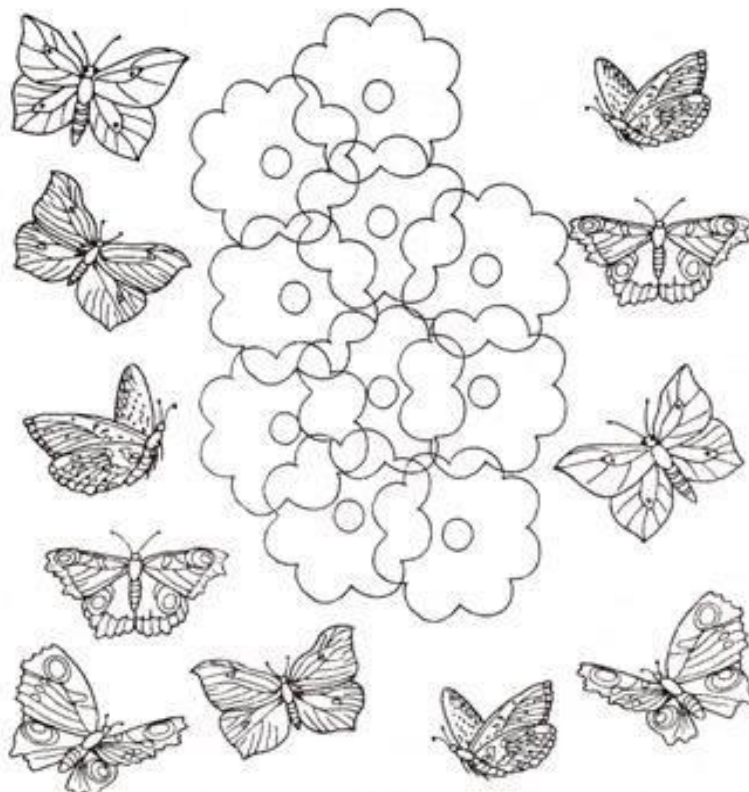
Virágok és lepkék

Hány egyforma lepke és virág van a képen?
Ugyanannyi pontot színezz be az alsó sorban.

5

Figyeld meg jól, jut-e minden pillangónak virág? Amelyik nem tud virágra szállni, azt karikázd be! Segítségére lehet, ha összekötöd páronként a virágokat és a pillangókat.

Feladat:

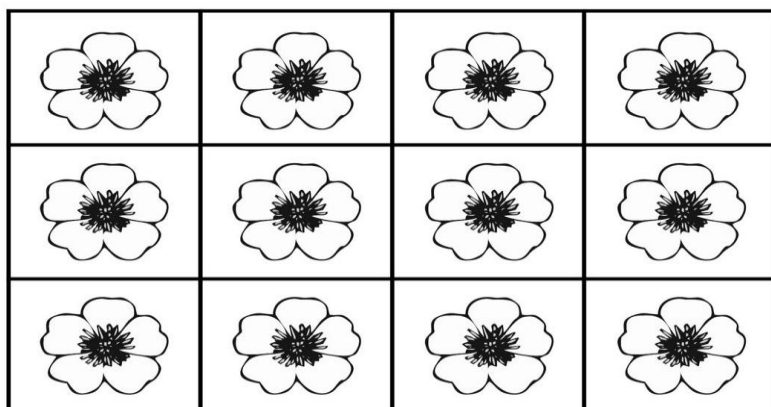
Az első sorban a második virágot színezd pirosra!

A második sorban az első virágot színezd kékre!

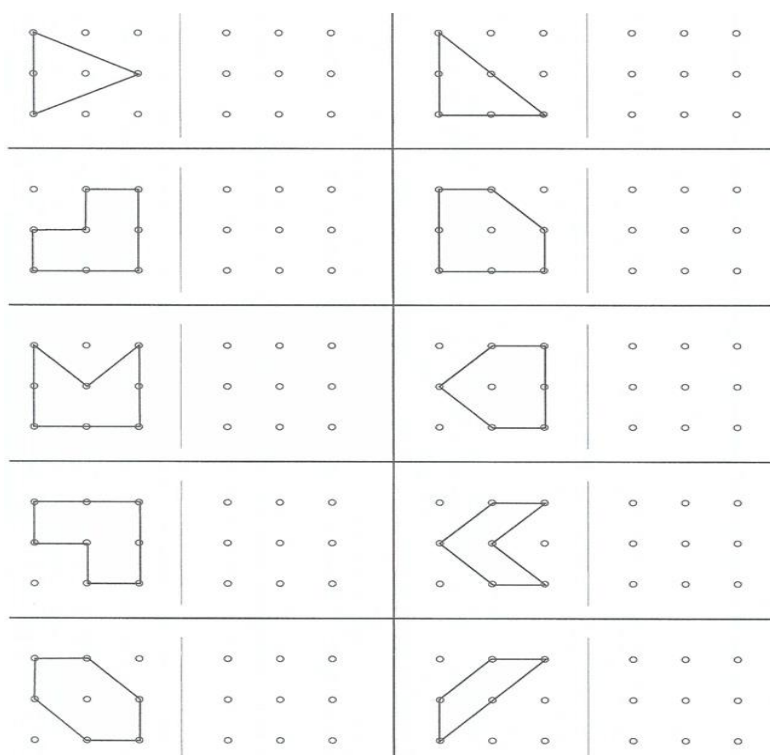
Az első sorban a negyedik virágot színezd zöldre!

A harmadik sorban a harmadik virágot színezd sárgára!

A második sorban a második virágot színezd rózsaszínűre!

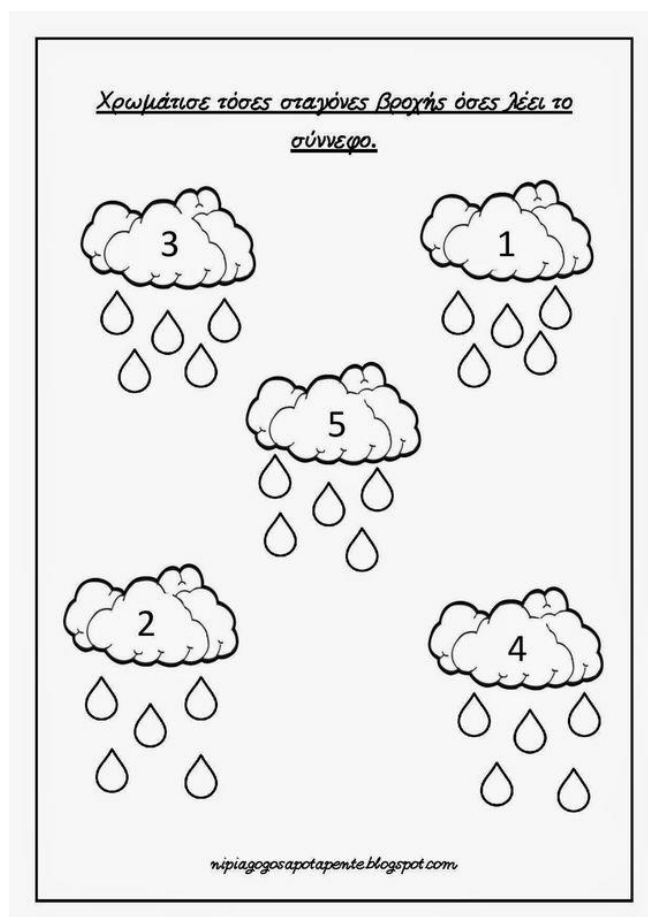

Másold át a baloldali formákat a jobb oldali pontozott mezőbe.

Színezz és számolj:

NOME: _____ DATA: _____

VAMOS ECONOMIZAR. PINTE AS GOTINHAS DE ACORDO COM

2						
5						
4						
1						
3						

Heti játék-otthoni anyagból:

Élő és élettelen természethez játék

A belső körbe élettelen dolgokat, míg a külső körbe élő dolgokat rajzolunk.

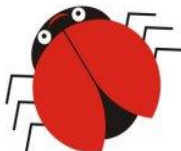
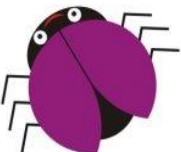
A játékot bármennyien játszhatjuk.

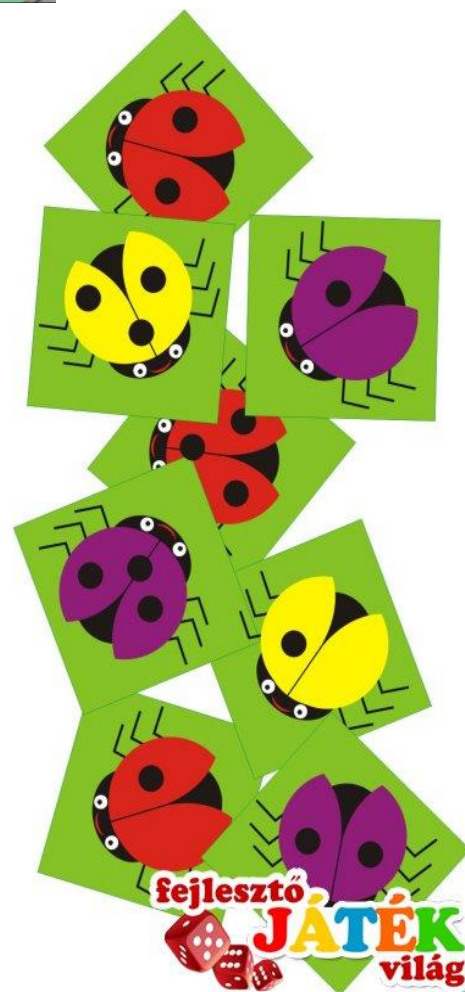
Megpörgetjük a hurkapálcát, a világos golyó az élő, a sötét az élettelen mutatja.

Nevezzük meg, mi van a rajzon. Beszéljünk róla, mondjunk el egy dalt, verset vagy mondókát ezzel kapcsolatban.

KATICA MÁTRIX

?	•	••	•••
			
			
			

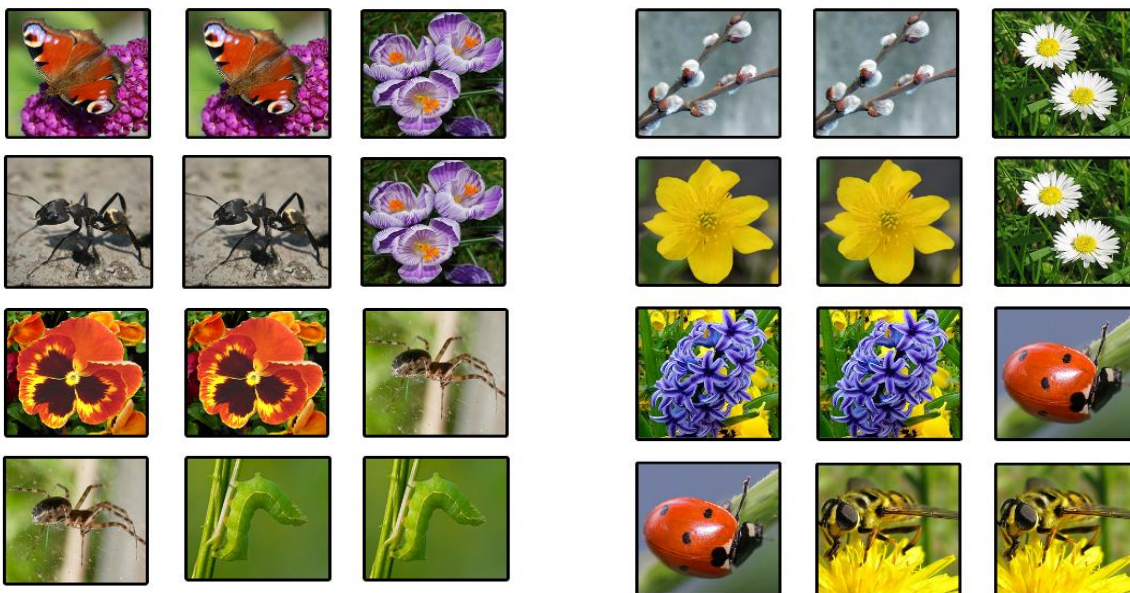

ÉRDEKES KISÉRLETEK A VIZZEL:

<https://www.youtube.com/watch?v=sOQ4gp3P9TU>

Kattintsatok a linkre és nézzétek meg a szüleitekkel. Ha van otthon valamelyik eszközötök, akkor kísérletezzetek kicsit! Nagyon izgalmas!

Memórijáték

Két kockás dobás:

Itt már jöhet egy kis matektudás is és jó, ha az egész család részt vesz benne.

A játék lényege, hogy sorban dob mindenki, egymás után két kockával. A két kocka eredményét mindig össze kell adni. A kör végén az nyer, akinek a legtöbb pontja gyűlt össze.

Nagyon jól számlálókkaal lehet játszani két köröst is.

